

11 சமயகுரவர் நால்வரின் சமயப்பணிகள்

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஆகியோர் சைவசமய குரவர்கள் என்பதனை முன்பு கற்றுக் கொண்டோம். இவர்கள் சைவசமயமே மெய்ச்சமயம் என்று நிலை நிறுத்தப் பதிகங்களைப் பாடினர். ஆலயவழிபாடு செய்தல், சிவ சின்னங்களுக்கு மதிப்பளித்தல், சிவனடியாரைப் போற்றுதல், பதிகங்களைப் பாடுதல் முதலான சிவதொண்டுகள் மூலம் சைவநெறியைத் தழைக்கச் செய்தவர்கள். இத்தகைய அருளாளர்களின் வரலாற்றினைக் கற்பதன் மூலம் நாமும் இயன்றளவு சமய சமூகப் பணிகளைச் செய்து வாழப் பழகுவோம்.

திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்.

சோழ நாட்டில் சீர்காழிப்பதியில் சிவபாத விருதயருக்கும் பகவதி அம்மையாருக்கும் மகனாகத் திருஞான சம்பந்தர் பிறந்தார். அவர் தனது மூன்று வயதில் உமாதேவியாரிடம் ஞானப்பாலுண்டு தோணிபுரத்து ஈசனை நோக்கி “தோடுடைய செவியன்” என்ற பதிகத்தைப் பாடினார்.

சிவபெருமானிடமிருந்து முத்துக் குடை, முத்துச் சின்னம் முத்துப்பலலாக்கு ஆகியவற்றைப் பெற்றார். பலதலங்களுக்கும் தலயாத்திரை செய்து பதிகம் பாடினார். இதனால் இவருடன் பல அடியார் கூட்டமும் சேர்ந்து பதிகம் பாடியது. பாம்பு தீண்டி இறந்த வணிகனை உயிர்ப்பித்தார். திருவீழிமிழலை என்ற இடத்தில் மக்கள் பஞ்சத்தால் வாடினர். அத்தலத்திற்கு திருநாவுக்கரசருடன் சென்ற சம்பந்தர் இறைவனை வேண்டிப் பதிகம் பாடிப் படிக்காசு பெற்று மக்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கினார். பின் சம்பந்தரும் அப்பரும் திருமறைக்காட்டை அடைந்து நீண்டகாலமாக பூசை எதுவுமின்றி பூட்டப்பட்ட கதவினை திருநாவுக்கரசர் திறக்கப்பாடினார். சம்பந்தர் அதனை மூடவும் திறக்கவும் கூடியவகையில் பதிகம் பாடினார். இதனால் பக்தர்கள் இறைவழிபாடு செய்ய வழி அமைத்தனர்.

பாண்டி நாட்டில் சைவம் நலிவற்றிருந்தது. அந்நாட்டுப் பாண்டிய மன்னன் சமண சமயத் தைத் தழுவினான். அது கண்ட பாண்டிமாதேவியான மங்கையர்க்கரசியாரும் அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் சம்பந்தரை மதுரைக்கு அழைத்தனர். மதுரைக்கு வந்த சம்பந்தர் ஒரு மடத்தில் தங்கிய போது சமணர்கள் அம்மடத்திற்கு தேவைத்தனர். சம்பந்தர் இறைவனை நினைத்து பதிகம் பாட அதீ பாண்டிய மன்னனுக்கு வெப்புநோயை உண்டாக்கியது. சமணர்கள் எவ்வளவு முயன்றும் பாண்டிய மன்னனின் வெப்பு நோய் தீரவில்லை. பின் பாண்டியனின் சம்மதத்தோடு மங்கையற்கரசியார் சம்பந்தரை தனது அரண்மனைக்கு அழைப்பித்தார். சம்பந்தர் “மந்திரமாவது நீறு” என்ற பதிகத்தினைப் பாட பாண்டியனின் உடல் எங்கும் விபூதியைப் பூசிய போது பாண்டியனின் வெப்பு நோய் நீங்கியது. இறைவனின் கருணைத்திறனை உணர்ந்த பாண்டியன் சைவ சமயத்திற்கு மாறினான். தொடர்ந்தும் சம்பந்தர் சமணர்களுடன் அனல்வாதம், புனல்வாதங்களில் போட்டி இட்டு சைவசமயமே உண்மை என நிலைநாட்டினார்.

சம்பந்தர் இறைவனைத் தந்தையாகவும் தன்னை மகனாகவும் கொண்டு சற்புத்திர மார்க்க நெறியில் வாழ்ந்தார். அவர் பதினாறு வயது அடைந்தபோது பெற்றோர் அவருக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தனர். அவ்வேளை சோதியொன்று தோன்றியது. அச்சோதியில் திருமணத்திற்கு வந்த அனைவருடனும் சேர்ந்து சம்பந்தரும் கலந்து சிவப்பேறு பெற்றார். அவ்வாறு சோதியுள் கலந்த தினம் வைகாசி மூல நட்சத்திரமாகும். இத்தினம் இவரது குருபூசைத் தினமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது.

திருநாவுக்கரச நாயனார்

திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருவாழுரில் வாழ்ந்த புகழனாருக்கும் மாதினியாருக்கும் மகனாக திருநாவுக்கரசர் பிறந்தார். இவருக்குப் பெற்றோர் இட்டபெயர் மருள்ளீக்கியார் என்பதாகும். இவரது தமக்கையாரின் பெயர் திலகவதியார். சிறுவயதில் பெற்றோரை இழந்த மருள்ளீக்கியார் தமக்கையாரின் அரவணைப்பில் வாழ்ந்து வந்தார். இளமைக்காலத்தில் பலவிதமான துன்பங்களையும் அனுபவித்தார். அதனால் சமன சமயத்தில் சேர்ந்து புலமைபெற்று தருமசேனர் என்ற பெயருடன் சமனசமயக் குருவாகத் திகழ்ந்தார். இதனை அறிந்த திலகவதியார் திருவடதிகைவீரட்டான் இறைவனிடம் முறையிட்டார்.

இறையருளால் மருள் நீக்கியாருக்கு குடலை வருத்தும் குலைநோய் உண்டானது. சமனர்களினால் இந் நோயைக் குணப்படுத்த முடியவில்லை. எனவே மருள் நீக்கியார் தமக்கையாரிடம் வந்தார். அவர் விழுதி கொடுத்து இறைவனை வேண்டும்படி கூறினார். அப்போது மருள்ளீக்கியார் இறைவனை வேண்டி ”கற்றாயினவாறு” என்று தொடங்கும் பதிகத்தினைப் பாட அவரது

குலைநோய் மாறியது. பதிகத்தின் மூலம் மகிழ்ந்த இறைவன் அவருக்கு “நாவுக்கரசன்” என்ற நாமத்தினைச் சூட்டினார். அதன் பின் தீவிரமான சைவ சமயியாக அவர் மாறினார். அச் செயலை அறிந்த சமணர்கள் மகேந்திரபல்லவ மன்னனிடம் முறையிட்டனர். மன்னர் அனுமதியுடன் நாவுக்கரசரை சுண்ணாம்பு அறையில் அடைத்தனர். நஞ்சு கலந்த பாற்சோற்றைக் கொடுத்தனர். யானையை ஏவிவிட்டனர். அவையாவற்றிலும் இருந்து இறையருளால் நாவுக்கரசர் பிழைத்துக் கொண்டார். இறுதியாக சமணர்கள் அவரைக் கல்லோடு கட்டிக் கடலில் விட்டனர். அப்போது நாவுக்கரசர் “சொற்றுணை வேதியன்” என்ற பதிகத்தினைப் பாட கல் தெப்பமாகி திருப்பாதிரிப் புலியூர் என்ற இடத்தில் கரை சேர்ந்தது.

நாவுக்கரசர் பலதலங்களுக்கும் தலயாத்திரை சென்று பதிகம் பாடினார். சம்பந்தநூடன் சேர்ந்து தலயாத்திரை சென்ற அவர் பாக்காசு பெற்று மக்கள் பஞ்சம் போக்கினார். திருமறைக்காட்டில் வேதங்களால் பூட்டப்பட்ட கதவு திறக்கப்பாடினார். ஆலயங்களில் உழவாரம் என்ற கருவி கொண்டு புல், புண்டு முதலியவற்றை நீக்கி சரியைத் தொண்டு செய்தார். அதனால் அவர் ‘உழவாரப் படையாளி’ என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

திருப்பழையாறை என்ற இடத்தில் உள்ளவடதளி என்னும் ஆலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவலிங்கத்தை சமணர்கள் மறைத்துவிட்டு அக்கோயிலை சமணப் பள்ளி ஆக்கினர். அக் கொடுமையை அறிந்த நாவுக்கரசர், அப்பள்ளி அருகே உண்ணாவிரதம் இருந்து அவ்வாலயத்தினை மீட்டு மக்கள் வழிபாடு ஆற்றவும் சிவநெறி தழைக்கவும் வழிவகுத்தார். நாவுக்கரசரின் பக்தியின் சிறப்பினை அறிந்த அப்புதியடிகள் நாவுக்கரசரின் பெயரில் தண்ணீர்ப் பந்தல், மடம் அமைத்து சிவதொண்டு ஆற்றிவந்தார். அப்புதியடிகள் மனைக்கு வந்த நாவுக்கரசருக்கு அமுது அளிக்க முனைந்த போது அவரது மைந்தன் பாம்பு தீண்டி இறந்தான். நாவுக்கரசர் இறைவனை வேண்டிப் பதிகம் பாடி அச்சிறுவனை உயிர்ப்பித்ததோடு, அப்புதியடிகளின் சமூகப்பணிக்கும் ஆதரவாக இருந்தார்.

இவ்வாறு என்பத் தொரு ஆண்டுகள் வாழ்ந்து இவ்வுலகில் சமயப்பணிபுரிந்த நாவுக்கரசர் இறைவனைத் தலைவனாகவும் தன்னை அடிமையாகவும் கொண்டு தாசமார்க்கத்தில் நின்று தொண்டு செய்து வாழ்ந்தவர். அவர் சித்திரை மாத சதய நன்னாளில் சிவபிரானின் திருவடிகளை அடைந்து பேரின்ப நிலை பெற்றார்.

சுந்தர முர்த்தி நாயனார்

சுந்தர முர்த்தி நாயனார் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருநாவலூரில் சடையனாருக்கும் இசைஞானியாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவரது பிள்ளைத் திருநாமம் நம்பியாருரன் என்பதாகும். அவருக்குத் திருமணம் நடந்த வேளை இறைவனால் தடுத்தாட் கொள்ளப்பட்டவர். அவ்வேளை இறைவனை வன்மையாகப் பேசியமையால் வன்தொண்டர் என்ற நாமத்தினையும் பெற்றார். அவர் முதற்பாடிய பதிகம் “பித்தா பிறை சூடி” என்பதாகும்.

இறைவனால் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்ட சுந்தரர் பின் பரவையார், சங்கிலியார் என்ற இரு பெண்களைத் திருமணம் செய்தார்.

தனது தேவைகள் அனைத்தையும் தோழமை உறவுடன் இறைவனிடம் கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டார். அதனால் அவர் தம்பிரான் தோழர் எனவும் அழைக்கப்பட்டார்.

அவர் பல தலங்களுக்கும் தலயாத்திரை சென்று பாடனார். அங்குள்ள இறைவனைப் போற்றிப் பாடி சௌகர்களைப் பொன்கற்களாக்கினார். ஆற்றில் இட்ட பொன்னைக் குளத்தில் எடுத்தார். முதலை உண்ட பாலகணை மீட்டெடுத்தார். குன்றையூரில் நெல் பெற்றார். சுந்தரர் சிவனடியார் மீது தீவிரபற்றுக் கொண்டவர். சிவனடியார்களைப் போற்றி “தில்லை வாழ் அந்தனர்” என்ற

திருத்தொண்டர் தொகையைப் பாடினார். சுந்தரரின் சிறப்புக்களை அறிந்த சேரமான் பெருமாள் என்ற மன்னன் அவருடன் நட்புக்கொண்டு வாழ்ந்தார். அதனால் சுந்தரர் சேரமான் தோழர் எனவும் அழைக்கப்பட்டார். திருமணக் கோலத்துடன் இம்மண்மீது பதினெட்டு ஆண்டுகள் சகமார்க்க நெறியைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து வெள்ளையானை மீது திருக்கயிலையை அடைந்து பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெற்றார். இத்தினம் ஆடிச் சுவாதி நட்சத்திர தினமாகும்.

மாணிக்கவாசகர்

மாணிக்கவாசகர் திருவாதவூரில் வாழ்ந்த சம்புபாதாசிரியருக்கும் சிவஞானவதியாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். அவர் பாண்டிய மன்னனின் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது “தென்னவன் பிரமராயன்” என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்றார். பாண்டிய மன்னனின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க குதிரைவாங்கச் சென்றபோது திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மரநிழலில் அருட்குரவராக வந்த இறைவனால் ஆட்கொள்ளப் பட்டார். தான் குதிரை வாங்க வந்த நோக்கத்தினை மறந்து அருட்குரவருடன் இருந்தார். குதிரை வாங்க வைத்திருந்த பணத்தை தருமங்கள் செய்து செலவிட்டார். அதனால் கோபமடைந்த மன்னன் திருவாதவூரரைத் தண்டித்தான். அடிகள் இறைவனை வேண்ட இறைவன் நரிகளைப் பரிகளாக்கி பாண்டிய மன்னனுக்கு அளித்தான். அன்றிரவு

பரிகள் எல்லாம் நரிகளாக மாறி தீமை விளைவித்தன. அச்செயல் மூலம் கோபமடைந்த மன்னன் திருவாதவூரரை மீண்டும் தண்டித்தான். அடியார்களின் துயரைத் தீர்ப்பவன் இறைவன் ஆகவே

அவர் வைகையாற்றைப் பெருக்கெடுக்க வைத்தார். மன்னன் பெருகிவரும் ஆற்றை அணைகட்டும்படி மக்களைப் பணித்தான். அவ் வேளை செம்மனச் செல்வி என்ற முதாட்டியின் பொருட்டு கல்லியாளாக உருமாறி வந்த இறைவன் பிரம்படியும்பட்டார். அவ்அடி எல்லா உயிர்கள் மீதும்பட்டது. அங்கு இருந்தவர்கள் இறைவனின் சிறப்பினை உணர்ந்து வழிபட்டனர். மன்னனும் இறைவன் திருவிளையாடலை புரிந்து கொண்டு வாதவூரரை சிறையிலிருந்து விடுவித்தார். இறைவனின் கருணைத் திறனை உணர்ந்த வாதவூரர் தனது அமைச்சர் பதவியைத் துறந்து இறைபணியை மேற் கொண்டார்.

அவர் இறைவன் மீது திருவாசகம், திருக்கோவையார் ஆகிய பாடல்களைப் பாடினார். திருவாசகம் அரிய தத்துவக்கருத்துக்களைக் கொண்ட பாடல் தொகுதியாகும். திருவாசகத்தின் சிறப்புக் காரணமாக “திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்.” என்னும் தொடர் சைவர்களிடையே வழங்கி வருகின்றது. திருக்கோவையார் வாதவூரன் சொல்ல இறைவன் எழுதிய சிறப்புடையது. இறைவன் மீது மணியான பாடல்களைப் பாடியமையால் இறைவன் இவருக்கு “மணிவாசகர்” என்ற நாமத்தினைச் சூட்டினார். மணிவாசகர் முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் இறைவனைக் குருவாகவும் தன்னைச் சீடனாகவும் கொண்டு சன்மார்க்க நெறியில் நின்று ஆனிமாத மகநட்சத்திரத்தில் முத்தி அடைந்தார்.

பயிற்சிகள்

நாயன்மார்கள்	அற்புதங்கள்	நின்ற மார்க்கம்	சமயசமூகப் பணிகள்	முத்தியடைந்த தினம்

செயற்பாடு

- 01) “நாயன்மார்கள் சமயப்பணிகள்” என்ற தலைப்பில் மாணவர்கள் நான்கு குழுக்களாக பிரிந்து கலந்துரையாடி அதனைத் தொகுத்து வகுப்பறையில் வாசித்துக் காட்டுக.
- 02) நாயன்மார் வரலாற்றின் ஒரு காட்சியை நாடகமாக நடித்துக் காட்டுக.

பாடச் சுருக்கம்

- * சமயகுரவர்கள் நால்வரும் இறையருள் பெற்ற அருளாளர்கள்.
- * சமயகுரவர்கள் பண்ணோடு இறைவனைப் பாடிப் பரவியவர்கள்
- * அற்புதங்கள் பலவற்றைச் செய்து சைவசமயம் மெய்ச்சமயம் என உணர்த்தியவர்கள்.
- * பிற சமய வாதிகளுடன் வாதிட்டு இறைவனின் அருட்சிறப்பினை வெளிப்படுத்தியவர்கள்.
- * தலயாத்திரை சமய சமூகப் பணிகளை மேற்கொண்டவர்கள்.
- * நான்கு மார்க்கங்களைக் கடைப்பிடித்து முத்தியடைந்தவர்கள்.